

تاثیر تغییرات چگالی بر الگوی فرورانش (مطالعهی موردی: فرورانش نئوتتیس به زیر اوراسیا در ائوسن)

رضا دوستی^۱، فرهاد ثبوتی^۲، لاتیسیا لوپوریه^۳ و فیلیپ آگار^۴ ۱ استادیار، گروه مهندسی نقشه برداری دانشگاه زنجان r_dousti@znu.ac.ir ۲ استاد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه تحصیلات تکمیلی در علوم پایه، زنجان farhads@iasbs.ac.ir ۱ استاد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه سوربن، پاریس، فرانسه philippe.agard@sorbonne-universite.fr

چکیدہ

یکی از مواردی که در یک محیط فرورانشی بر الگوی فرورانش تاثیر میگذارد، مقدارتباین چگالی بین ورق فرورونده و استنوسفر زیر آن است. افزایش چگالی ورق اقیانوسی باعث افزایش نیروی شناوری شده و به تبع آن الگوی فرورانش تغییر خواهد کرد. در این مطالعه تاثیر این مولفه با روش عددی شبیهسازی شده و برای ساختمان مدل از ویژگیهای زمین شناسی و ژئودینامیکی فرورانش نئوتتیس به زیر اوراسیا در ائوسن استفاده شده است. نتایج شبیهسازی حاکی از این است که در چنین محیط فرورانشی تباین چگالی ۸ کیلوگرم بر متر مکعب، تباین بحرانی بوده و رفتار فرورانش در تباینهای کمتر و بیشتر از آن تفاوت چشمگیر دارد. همچنین با توجه به کشش توزیع یافته در ائوسن ایران، به نظر میرسد اسلب نئوتتیس نسبت به استنوسفر زیر آن سنگینی قابل توجهی داشته است.

The effect of density contrast on the subduction pattern (Insight into the Eocene Neothetys subduction in Iran)

Reza Dousti¹, Farhad Sobouti², Laetitia Le Pourhiet ³, Philippe Agard ⁴

¹Assistant Professor, Department of Surveying Engineering, University of Zanjan, r_dousti@znu.ac.ir ²Associate Professor, Department of Earth Sciences, Institute for Advanced Studies in Basic Sciences (IASBS), Zanjan, Iran, farhads@iasbs.ac.ir ³ Professor, ISTeParis, Sorbonne Université, Paris, France, laetitia.le pourhiet@sorbonne-universite.fr

Professor, 151eParts, Sorbonne Université, Parts, France, taetitia.te_pourniet@sorbonne-universite.jr ⁴ Professor, ISTeParis, Sorbonne Université, Paris, France, philippe.agard@sorbonne-universite.fr

Abstract

The density contrast between the subducting slab and the asthenosphere is one of the factors that affects the subduction pattern. Its increase will result in increase of the buoyancy force and accordingly the subduction pattern will change. In this study, the effect of this parameter is simulated by numerical method and for model setup the geological and geodynamic features of Neo-Tethys subduction beneath Eurasia in Eocene have been used. The simulation results indicate that in such a subduction setting, a density contrast of 8 kg/m³ is a critical value and the pattern of subduction in lower and higher than it significantly changes. Also, according to the distributed extension in the Eocene of Iran, it seems that the Neo-Tethys slab was significantly denser than the surrounding asthenosphere (at least 8 kg/m³).

Keywords: numerical simulation, subduction, density contrast, oceanic slab, trench retreat

۱ مقدمه

در یک محیط فرورانشی، عوامل مختلفی بر الگوی فرورانش تاثیرگذار هستند. نمونهای از این عوامل که تاثیر آنها به صورت عددی نیز شبیهسازی و مورد بررسی قرار گرفته است عبارتند از تغییرات نیروی شناوری در فرورانش (رویدن و هاسون، ۲۰۰۹)، فعل و انفعالات ورق فرورانده در اعماق و کف گوشتهی بالایی (هولت و همکاران، ۲۰۱۵)، اثر ساختار دمایی ورق سوار (رودریگز – گونزالز و همکاران، ۲۰۱۲)، اثر جریانهای جانبی استنوسفری در مدلهای سهبعدی (یاماتو و همکاران، ۲۰۱۲)، اثر می خوامی می معاول که تاثیر آنها به همای ورق می معاول که تاثیر آنها به مورد برسی قرار گرفته است عبارتند از تغییرات نیروی شناوری در فرورانش (رویدن و همکاران، ۲۰۱۵)، اثر ساختار و ممکاران، ۲۰۱۲)، اثر حریانهای جانبی استنوسفری در مدلهای سهبعدی (یاماتو و همکاران، ۲۰۰۹). مول کشش اسلب که عمدتاً معلول تغییر چگالی میباشد، و همکاران، ۲۰۰۹).

به عنوان عامل درجه اول در تغییرات الگوی فرورانش درنظر گرفته شده و اثر آن یا از طریق در نظر گرفتن ورق پیر (اسلب سرد و سنگین) یا جوان (اسلب گرم و سبک) مورد بررسی قرار می گیرد (لیو و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین می توان مستقلاً با اعمال یک تباین چگالی مشخص به سنگها این اثر را مورد بررسی قرار داد (السیف و همکاران، ۲۰۲۰) هدف این تحقیق بررسی اثر تباین چگالی بین ورق اقیانوسی و استنوسفر زیر آن در یک محیط فرورانشی مسن که در آن لیتوسفر اقیانوسی به لحاظ دمایی و ضخامت به بلوغ و ثبات رسیده می باشد. فرورانش نئوتتیس به زیر اوراسیا در ائوسن مثالی از چنین محیطی بوده (آگار و همکاران، ۲۰۱۱) و مقادیر کمی و کیفی پارامترهای هندسی و فیزیکی مورد انوسن مثالی از چنین محیطی بوده (آگار و همکاران، ۲۰۱۱) و مقادیر کمی و کیفی پارامترهای هندسی و فیزیکی مورد استفاده در ساختمان مدل در شبیه سازی های عددی این تحقیق بر اساس اطلاعات زمین شناسی و ژئودینامیکی موجود آن ها از ۲ تا ۱۲ کیلوگرم بر متر مکعب می باشند طراحی و شبیه سازی شدند. نتایج شبیه سازی نشان می دهد که تباین چگالی مارد و در تباینهای کمتر از ۸ کیلوگرم بر متر مکعب می باشند طراحی و شبیه سازی شدند. نتایج شبیه سازی نشان می دهد که تباین زوای از و در تباینهای کمتر از ۸ کیلوگرم بر متر مکعب می باشند طراحی و شبیه سازی شدند. نتایج شبیه سازی نشان می دهد که تباین مارد و در تباینهای کمتر از ۸ کیلوگرم بر متر مکعب پسروری درازگودال بادوام و پایدار مشاهده نمی شود. همچنین با توجه به اینکه ورق ایران در ائوسن کشش توزیع یافتهای را تجربه کرده است (وردل و همکاران، ۲۰۱۰، آگار و همکاران، ۲۰۱۱)، و در مدلهای این تحقیق شرط وقوع کشش در ورق سوار پسروی درازگودال می اشده (دوستی و همکاران، ۱۴۰۰)، نتایج شبیه سازی دلالت بر سنگینی قابل توجه اسلب نئوتتیس نسبت به استنوسفر زیرین آن دارد (حداقل ۸

۲ روش تحقیق

۲-۱ روش مدلسازی و ساختمان مدل

در این تحقیق برای شبیهسازی از برنامهی عددی pTatin2d (می و همکاران، ۲۰۱۵) استفاده شده است. این برنامه معادلات بقا را به روش المان محدود آمیخته برای یک سیال ویسکوپلاستیک در یک محیط دو بعدی حل می کند. با استفاده از برنامهی مذکور هفت مدل طراحی شدند که همهی آنها در تمام ویژگیهای هندسی و فیزیکی یکسان هستند و تنها تفاوت در چگالی ورق اقیانوسی است که از ۳۳۱۲ تا ۳۳۲۲ کیلوگرم بر متر مکعب متغیر در نظر گرفته شدهاند. چگالی استنوسفر و ورق قاره ای نیز در همهی مدل ها ۲۰۱۹ کیلوگرم بر متر مکعب میشد. سایر ویژگیها در ادامه

الف–شکل هندسی مدلها

شکل هندسی عمومی مدلها یک مستطیل با ابعاد ۲۵۰۰ در ۶۷۰ کیلومتر متشکل از دو ورق لیتوسفری است که روی استنوسفر قرار گرفتهاند (شکل۱). ورق لیتوسفری سمت چپ اقیانوسی و ورق سمت راست قاره فرض شده و طول آنها به ترتیب ۸۵۰ کیلومتر و ۱۶۵۰ کیلومتر میباشد. ضخامت ورق اقیانوسی ۹۰ کیلومتر که ۱۰ کیلومتر آن پوسته و ضخامت ورق سوار ۱۱۰ کیلومتر با پوستهی ۳۰ کیلومتری در نظر گرفته شده است (فرانسوا و همکاران ۲۰۱۴). برای تسهیل حرکت نسبی دو ورق در امتداد مرز مشتر کشان یک پهنهی ضعیف به ضخامت ۳۰ کیلومتر و با شیب ۲۵ درجه قرار داده شده است. این پهنه میتواند نقش گسلهی فرورانش را شبیهسازی کند.

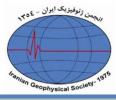
ب-شرایط مرزی مکانیکی

در قسمت لیتوسفری دیوارهی عمودی چپ مدل، بردارهای سرعت درونسو با سرعت ۳ سانتی متر برسال و در قسمت استنوسفری آن بردارهای سرعت برونسو طوری در نظر گرفته شدهاندکه بقای جرم در عرض دیواره حاصل شود. بر روی دیوارهی سمت راست و در امتداد کف مدل شرط لغزش آزاد به کار برده شده است. برای سطح بالای مدل هم که نماینده سطح زمین است شرط مرزی سطح آزاد اعمال شده است.

ج-ساختار گرمایی اولیه

در این مطالعه شرط مرزی دمای صفر درجه سلسیوس برای سطح مدل و دمای ۱۴۵۰ درجه برای کف مدل در نظر گرفته شده است. دیوارههای چپ و راست عایق در نظر گفته شدهاند. به مدل یک میدان دمای اولیه نیز اعمال شده است. در این میدان اولیه برای توزیع دما در درون دو ورق لیتوسفر از پروفیل دمای رسانشی یک ورق با ضخامت محدود استفاده

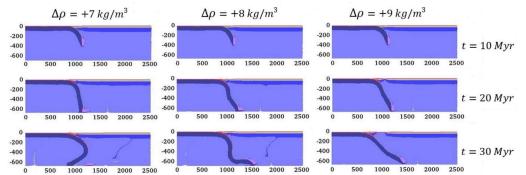

شده است. برای استنوسفر و گوشتهی عمیق تر از پروفیل دمای بی دررو استفاده شده است. د- رئولوژی مدلها در مدلهای این تحقیق لیتوسفر اقیانوسی دارای رئولوژی قوی می باشد. برای بخش گوشته ای آن رئولوژی اولیوین خشک و برای پوستهی آن رئولوژی دیاباز اعمال شده است. بر عکس لیتوسفر اقیانوسی، برای لیتوسفر قاره ای رئولوژی ضعیف در نظر گرفته شده است. بخش گوشته ای آن رئولوژی اولیوین تر و پوسته ی آن رئولوژی گرانیتی دارد (فرانسوا و همکاران ۲۰۱۴).

۲-۲ نتایج مدلسازی

در جدول ۱ برخی اطلاعات هندسی نتایج شبیه سازی هفت مدل این تحقیق آمده است. شکل ۱ نیز تحولات زمانی سه مدل از هفت مدل را به عنوان نمونه نشان میدهد. این تحولات در زمانهای ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلیون سال پس از اجرای مدل و برای مدل با تباینهای ۲، ۸ و ۹ کیلوگرم بر متر مکعب ارائه شدهاند. شبیهسازیها حاکی از این است که در تباینهای بین ۲ تا ۷ کیلوگرم بر متر مکعب، با افزایش چگالی ورق اقیانوسی، شیب ورق نسبتاً کمتر شده و پس از مدلها، مدل با تباین چگالی ۸ کیلوگرم بر متر مکعب دارای تباین بحرانی است. در این مقدار تباین الگوی فرورانش تغییر کرده و دیگر اسلب به کف مدل، اسلب با انحنای بیشتری روی خود چرخیده و به سمت چپ بر میگردد. در بین کرده و دیگر اسلب دچار چرخش به سمت چپ نمیشود. بلکه پس از رسیدن به کف مدل، به سمت راست میخزد. در تباینهای بیشتر از ۸ کیلوگرم بر مترمکعب نیروی کشش اسلب در عمقهای کمتری توانسته وارد عمل شود. در نتیجه در این مدلها، ورق با شیب کمتری فرورانش کرده و هیچگونه چرخشی به سمت چپ اتفاق نیفتاده و اسلب به حرکت در این مدلها، ورق با شیب کمتری فرورانش کرده و هیچگونه چرخشی به سمت چپ اتفاق نیفتاده و اسلب به حرکت

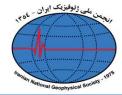
شکل ۱. تحولات میدان مادی مدلها با تباین چگالی ۷، ۸ و ۹ کیلوگرم بر متر مکعب. نمودارهایی که در یک ستون آمده مربوط به یک تباین مشخص و نمودارهایی که در یک سطر دیده میشود مربوط وضعیت مدل در زمانهای ارائه شده میباشد.

نکتهی دیگری که در اینجا باید به آن پرداخت، میزان پسروی دراز گودال با افزایش تباین است (جدول ۱). میزان پسروی دراز گودال در تباینهای بیش از ۸ کیلوگرم برمتر مکعب قابل توجه بوده و در اثر آن حوزههای کششی در ورق قارهای در نزدیکی منطقهی فرورانش شکل گرفته و در اثر مداومت این حرکت حوضه پشت کمان و سپس یک اقیانوس درون قارهای ایجاد شده است.

معقدار بسروی و الداره سیب ورق در متالهای با تایین چکالی محتقات در تعظیه رسیدان پیشانی است به طل متالها								
11	,	۱۰	٩	~	٧	۵	۲	مقدار تباین چگالی (کیلوگرم بر
								متر مکعب)
10	2	۱۵/۵	18	18	18/0	١٧	۱۸/۵	لحظه تماس كف مدل (ميليون
								سال)
١٢	•	۷۵	۵۵	4.	۳۵	۲۵	١.	مقدار پسروی (کیلومتر)
۵۵	\$	۶۱	88	٧٠	٧٢	٧٣	Y٧	شیب ورق (درجه)

جدول۱. مقدار پسروی و اندازه شیب ورق در مدلهای با تباین چگالی مختلف در لحظه رسیدن پیشانی اسلب به کف مدلها

۳ نتیجهگیری

در این تحقیق هفت مدل عددی برای بررسی تاثیر تباین چگالی در الگوی فرورانش در یک محیط فرورانشی مسن مورد بررسی قرار گرفت. نتایج شبیه سازیها حاکی از این است که تغییرات الگوی فرورانش در تباینهای کمتر و بیشتر از تباین چگالی ۸ کیلوگرم بر متر مکعب متفاوت میباشد. همچنین با توجه به اینکه برای طراحی ساختمان مدلها از ویژگیهای فرورانش نئوتتیس به زیر اوراسیا در ائوسن استفاده شده است، میتوان گفت نتایج شبیهسازیها دلالت بر سنگینی قابل توجه اسلب نئوتتیس نسبت استنوسفر زیرین آن در آن دوره دارد (حداقل ۸ کیلوگرم بر متر مکعب در شرایط فیزیکی یکسان).

منابع

دوستی، ر.، ثبوتی، ف.، لوپوریه، ل.، آگار، ف.، ۱۴۰۰، شبیهسازی عدی تاثیر رئولوژی بر کشش در ورق قارهای سوار در فرورانش اقیانوسی: با نگاه به فرورانش نئوتتیس در ائوسن: مجله ژئوفیزیک ایران، (مقاله پذیرفته شده)

Agard, P., Omrani, J., Jolivet, L., Whitechurch, H., Vrielynck, B., Spakman, W., Monié, P., Meyer, B. and Wortel, R., 2011. Zagros orogeny: a subduction-dominated process. Geological Magazine, 148, 692-725.

Alsaif, M., Garel, F., Gueydan, F., and Davies, R., 2020. Upper plate deformation and trench retreat modulated by subduction-driven shallow asthenospheric flows. Earth and Planetary Science Letters, 532, https://doi.org/10.1016/j.epsl.2019.116013.

Francois, T., Burov, E., Agard, P., and Meyer, B, 2014. Buildup of a dynamically supported orogenic plateau: Numerical modeling of the Zagros/Central Iran case study. Geochemistry Geophysics Geosystems, 15, 2632–2654.

Holt, A.F., Becker, T.W., and Buffett, B.A., 2015. Trench migration and overriding plate stress in dynamic subduction models. Geophysical Journal International, 201, 172–192.

Liu, L., Gurnis, M., Seton, M., Saleeby, J., Müller, R.D., and Jackson, J.M., 2010. The role of oceanic plateau subduction in the Laramide orogeny. Nature Geoscience, **3**, 353–357.

May, D.A., Brown, J., LePourhiet, L., 2015. A scalable, matrix-free multigrid preconditionerfor finite element discretizations of heterogeneous Stokes flow. Computational Methods in Applied Mechanical Engineering, 290, 496–523.

Rodríguez-González, J., Negredo, A.M., Billen, M.I., 2012. The role of the overriding plate thermal state on slab dip variability and on the occurrence of flat subduction. Geochemistry Geophysics Geosystems, **13**, 1–21.

Royden, L.H., Husson, L., 2009. In: Subduction Zone Geodynamics, pp.35-45.

Verdel, C., Wernicke, B.P., Hassanzadeh, J., and Guest, B., 2011. A Paleogene extensional arc flare-up in Iran. Tectonics, 30, https://doi.org/10.1029/2010TC002809.

Yamato, P., Husson, L., Braun, J., Loiselet, C., and Thieulot, C., 2009. Influence of surrounding plates on 3D subduction dynamics. Geophysical Research Letters, **36**, 1–5.